

Maastricht, 14 juli 2025

Zaaknummer 2025.201

UITSpraak van het College van Beroep voor de Examens inzake het beroep van [REDACTED] woonachtig te [REDACTED] ([REDACTED] hierna te noemen appellante, tegen het besluit van 16 mei 2025 van de examencommissie van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid (hierna: FdR) van de Universiteit Maastricht, hierna te noemen verweerder, inhoudende het opleggen van een sanctie als gevolg van geconstateerde fraude bij het vak Introduction to Law and Legal Reasoning (SLC1001), bestaande uit het ongeldig verklaren van het tentamen, het opleggen van een officiële waarschuwing en het uitsluiten van appellante van de eerstvolgende tentamenkans voor dit vak.

TEN AANZIEN VAN DE PROCEDURE EN DE FEITEN

1. Bij e-mailbericht van 16 mei 2025, via het Complaints Service Point (hierna: CSP) ingekomen bij het College van Beroep voor de Examens (hierna: CBE) op 19 mei 2025, tekent appellante beroep aan tegen het besluit van verweerder, welk besluit betrekking heeft op het opleggen van een sanctie als gevolg van geconstateerde fraude bij het vak Introduction to Law and Legal Reasoning (SLC1001), bestaande uit het ongeldig verklaren van het tentamen, het opleggen van een officiële waarschuwing en het uitsluiten van appellante van de eerstvolgende tentamenkans voor dit vak (hierna: het bestreden besluit). Het bestreden besluit dateert van 16 mei 2025.
2. Bij e-mailbericht van 19 mei 2025 heeft het CBE aan appellante de ontvangst van het beroepschrift bevestigd. In dit bericht verzoekt het CBE appellante om een kopie of screenshot van het bestreden besluit toe te zenden, waarop de publicatiedatum duidelijk zichtbaar is. Reden hiervoor is dat het beroepschrift op dit moment niet voldoet aan de formele vereisten, zoals neergelegd in artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) en artikel 5 van het Reglement van Orde van het College van Beroep voor de Examens van de Universiteit Maastricht (hierna: RvO). Aan appellante is een termijn gesteld tot uiterlijk 26 mei 2025 om de gevraagde informatie aan te leveren.
3. Op 19 mei 2025 levert appellante een screenshot van het bestreden besluit aan.
4. Bij e-mailbericht van 20 mei 2025 zendt het CBE het beroep van appellante door naar verweerder voor schikking en verweer. In dit bericht verzoekt het CBE verweerder om het CBE uiterlijk 10 juni 2025 te informeren over de minnelijke schikking. Mocht er niet worden gekomen tot een minnelijke schikking merkt het CBE daarin reeds op dat onderhavig beroep behandeld zal worden in de zitting van het CBE op 30 juni 2025 en dat dientengevolge uiterlijk op 16 juni 2025 het verweerschrift door de commissie moet zijn ingediend bij het CBE. Bij e-mailbericht van 26 mei 2025 heeft het CBE een correctie gestuurd aan verweerder, waarin wordt aangegeven dat de hoorzitting gepland staat op 14 juli 2025. De uiterste datum voor het indienen van het verweerschrift is dientengevolge vastgesteld op 30 juni 2025.
5. Bij e-mailbericht van 17 juni 2025 informeert verweerder het CBE dat er niet is gekomen tot een minnelijke schikking.
6. Bij e-mailbericht van 3 juli 2025 wordt door verweerder het verweerschrift verstrekt aan het CBE.

7. Bij e-mailbericht van 3 juli 2025 wordt door het CBE het verweerschrift van verweerder verstrekt aan appellante.
8. Op 3 juli 2025 worden zowel appellante als verweerder per e-mailbericht door het CBE uitgenodigd voor de hoorzitting van 14 juli 2025.
9. Het beroep is behandeld ter zitting van het CBE op 14 juli 2025, appellante is samen met haar vader en moeder verschenen. Namens verweerder is verschenen [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED]. Het CBE merkt op dat het oorspronkelijk aangewezen student-lid zonder kennisgeving van verhindering niet is verschenen op de geplande hoorzitting van 14 juli 2025. Tevens heeft dit lid nadien niet gereageerd op verzonden e-mailberichten en was zij telefonisch niet bereikbaar. Op grond van artikel 28 RvO heeft het CBE, gelet op deze onvoorziene omstandigheid, een ander student-lid aangewezen. Dit nieuw aangewezen lid heeft volledige toegang gekregen tot alle processtukken alsmede tot de geluidsopname van de hoorzitting. Daarmee heeft hij volwaardig en met volledige kennis van het dossier deelgenomen aan de beraadslaging en besluitvorming.

STANDPUNTEN PARTIJEN

10. Ter toetsing ligt voor de vraag of verweerder in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. Het CBE overweegt daartoe, gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting als volgt.
11. Appellante stelt in haar beroepschrift dat zij op 18 februari 2025 een e-mail van verweerder heeft ontvangen, waarin zij werd beschuldigd van plagiaat met betrekking tot de groepsopdracht "Legal Challenge". In het kader van deze opdracht heeft appellante samengewerkt met drie andere studenten aan twee afzonderlijke documenten. Tijdens een overleg op 26 maart 2025 is haar door verweerder meegedeeld dat in een van de documenten plagiaat is vastgesteld. Appellante voert aan dat zij geen bijdrage heeft geleverd aan het document waarin plagiaat is geconstateerd. Zij stelt dat zij samen met een andere student heeft gewerkt aan het tweede document, waarin geen plagiaat werd aangetroffen. Wel erkent appellante dat zij in de WhatsApp-groepchat een voorbeeld van een eerder gemaakte opdracht heeft gedeeld, welke zij had ontvangen van een ouderejaarsstudent. Volgens appellante diende dit document enkel ter illustratie. Appellante stelt niet verantwoordelijk te zijn voor het feit dat twee andere groepsleden delen van dit document letterlijk hebben overgenomen in hun eigen bijdrage. Op grond van deze situatie heeft verweerder appellante een formele waarschuwing opgelegd en besloten het betreffende examenonderdeel ongeldig te verklaren. Appellante betwist deze beslissing en stelt dat verweerder haar eigen regels en voorschriften onjuist heeft geïnterpreteerd. Appellante is van mening dat zij ten onrechte is beschuldigd van het "mogelijk maken van plagiaat" in de zin van artikel 12, sub c, van de Richtlijnen en Aanwijzing (hierna: R&A). Appellante wijst erop dat verweerder zichzelf tegensprekt, aangezien in dezelfde e-mail wordt verwezen naar artikel 12, sub b, van de R&A, waarin juist wordt benadrukt dat sancties bij groepsfraude gedifferentieerd moeten worden indien duidelijk is dat slechts bepaalde studenten zich schuldig hebben gemaakt aan fraude. Volgens appellante is hieraan geen gevolg gegeven. Voorts stelt appellante dat zij het onderdeel 'Task 7' van het vak 2425-SLC1001 bij de eerste gelegenheid niet heeft behaald. Zij heeft deze opdracht herkanst. Tijdens de eerste beoordeling werd haar door de examiner enkel meegedeeld dat zij niet de juiste referentiestijl (Oxford University Standard for Citation of Legal Authorities, OSCOLA) had toegepast. Er was op dat moment geen sprake van een plagiaatmelding. Na het aanpassen van de citaties heeft zij de opdracht opnieuw ingediend, waarna haar werd meegedeeld dat er kunstmatige intelligentie (hierna: AI) gebruik zou zijn gedetecteerd. Appellante heeft naar eigen zeggen direct contact opgenomen met haar examiner om bezwaar te maken tegen deze beoordeling, maar heeft daarop geen reactie ontvangen. Later ontving appellante een uitnodiging

van verweerder voor een gesprek. Appellante stelt zich tijdens dit overleg geïntimideerd en angstig te hebben gevoeld, mede omdat er volgens haar racistische opmerkingen zijn gemaakt. Appellante geeft aan dat zij tijdens het gesprek onvoldoende gelegenheid kreeg om zich te verweren, doordat haar antwoorden werden afgekapt. In de uitnodigingsmail was een PDF-bijlage van haar opdracht opgenomen, waarin paragrafen waren gemarkeerd op basis van signaleringen van AI-gebruik door de programma's Turnitin en Quillbot. Tijdens het gesprek stelde verweerder dat haar citeerstijl onjuist zou zijn, maar werd volgens appellante niet expliciet gesteld dat sprake was van AI-gebruik. Appellante is dan ook van mening dat de gronden voor de beschuldiging ongegrond zijn. Zij benadrukt dat de gebruikte detectietools niet hebben aangetoond dat haar citaties door AI zijn gegenereerd. Appellante stelt enkel gebruik te hebben gemaakt van een spellingscontroleprogramma (Grammarly) en niet van enige vorm van AI. Appellante wijst erop dat de beschuldigingen en de opgelegde sancties een negatieve weerslag hebben op haar mentale gezondheid, mede gezien de druk die zij ervaart om haar studie zonder vertraging af te ronden. Appellante stelt in dit verband tevens dat verweerder geen rekening heeft gehouden met haar persoonlijke omstandigheden. Daar zij een buitenlandse double degree student is ligt er een grote druk op haar om haar opleiding tijdig af te ronden. Tot slot voert appellante aan dat de examinerator het proces niet correct heeft gevolgd. Op grond van artikel 17, lid 2, van de R&A geldt dat een inhoudelijk geschil over een beoordeling in eerste instantie dient te worden besproken met de betreffende examinerator. Verweerder noch het CBE treedt in de inhoudelijke herbeoordeling van het betreffende examenonderdeel. De student dient daarbij duidelijk te motiveren op welk punt en om welke reden de beoordeling onjuist is, waarbij gebruik dient te worden gemaakt van inzage- en feedbackmomenten. In het onderhavige geval heeft de examinerator het vermeende plagiaat direct doorgestuurd naar verweerder, zonder dat appellante de mogelijkheid is geboden dit vooraf met de examinerator te bespreken. Daarnaast stelt appellante dat verweerder haar eigen richtlijnen inzake het gebruik van generatieve AI (GenAI) niet correct heeft toegepast. In deze richtlijnen staat (vertaald): "GenAI-tools kunnen worden gebruikt als geavanceerde hulpmiddelen bij proeflezen, om spelling- en grammaticafouten te identificeren en de algemene taalgebruik te verbeteren—mits het model geen nieuwe inhoud toevoegt. In dat geval is het gebruik van GenAI vergelijkbaar met standaard spellings- en grammaticaconroles in tekstverwerkingssoftware. Het is echter van belang AI-suggesties kritisch te beoordelen, aangezien deze niet altijd rekening houden met nuance of vakspecifiek taalgebruik." Appellante stelt dat zij uitsluitend gebruik heeft gemaakt van tools binnen deze grenzen. Gelet op het bovenstaande verzoekt appellante het CBE het besteden besluit te heroverwegen.

12. Verweerder stelt zich op het standpunt dat appellante eerder in het lopende academisch jaar (2024-2025) is betrapt op het plegen van fraude. Deze gedraging is destijds voorgelegd aan verweerder, waarna in maart 2025 een sanctie is opgelegd. Nu appellante tegen deze sanctie geen beroep heeft ingesteld, staat de betreffende frauduleuze gedraging in rechte vast. In mei 2025 heeft verweerder wederom een melding ontvangen van een gedraging die als fraude moet worden aangemerkt. In dit kader heeft op 7 mei 2025 een gesprek plaatsgevonden met appellante, waarna op 16 mei 2025 schriftelijk aan haar is meegedeeld dat sprake is van verboden gedrag. Uit zowel het oorspronkelijke besluit als de correspondentie voortvloeiend uit het verplichte gesprek ex artikel 7.61, derde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) blijkt dat het wederom een geval van fraude betreft, meer in het bijzonder het ongeoorloofd gebruik van AI. Ter onderbouwing van dit standpunt wijst verweerder op meerdere concrete feiten en omstandigheden. Twee onafhankelijke detectietools hebben aangetoond dat het ingediende werk met hoge waarschijnlijkheid door AI is gegenereerd. De ene tool schatte dit op circa 70%, de andere op meer dan 80%, beide significant boven de betrouwbaarheidsgrens van 20% en de gehanteerde foutmarge van 1%. Voorts bevatte het stuk verwijzingen naar bronnen die niet bestaan. Appellante kon de bronnen ook tijdens gesprekken niet overleggen. Gelet hierop is het bestaan van eenvoudige schrijffouten uitgesloten. Daarnaast bevatte de tekst een zinsnede met

openstaande teksthaakjes, waarvoor geen verklaring door appellante is gegeven. Gelet op het voorgaande acht verweerder het buiten redelijke twijfel aannemelijk dat appellante zich wederom schuldig heeft gemaakt aan fraude. Conform artikel 15 van de R&A is derhalve de standaard sanctie opgelegd, bestaande uit ongeldigverklaring van alle toets onderdelen van de betreffende onderwijseenheid. Nu sprake is van recidive binnen een relatief korte periode, hetgeen uitdrukkelijk is benoemd als verzwarende omstandigheid in artikel 15 van genoemde richtlijnen, heeft verweerder in redelijkheid besloten een aanvullende sanctie op te leggen, te weten uitsluiting van de eerstvolgende toets gelegenheid. Appellante stelt dat zij hierdoor de onderwijseenheid niet in het volgende academisch jaar zal kunnen afronden. Deze stelling wordt door verweerder gemotiveerd weersproken. De uitsluiting betreft immers uitsluitend de eerste toets mogelijkheid. Appellante behoudt het recht om volgend academisch jaar de herkansing af te leggen, waarmee zij, behoudens nieuwe relevante omstandigheden, de onderwijseenheid in het volgende collegejaar alsnog kan afronden. Gelet op het vorenstaande is verweerder van oordeel dat op basis van de beschikbare feiten en omstandigheden in redelijkheid kan worden vastgesteld dat appellante zich in mei 2025 schuldig heeft gemaakt aan fraude. De besluitvorming heeft plaatsgevonden met inachtneming van de beginselen van behoorlijk bestuur, waarbij zorgvuldigheid en onpartijdigheid zijn gewaarborgd. Verweerder concludeert dan ook dat het bestreden besluit in stand dient te blijven en verzoekt het CBE om het beroep ongegrond te verklaren.

VERSLAG TER ZITTING D.D. 14 JULI 2025

13. De standpunten van partijen worden herhaald. Appellante voegt daaraan toe dat verweerder tijdens het gesprek over het vermeende gebruik van AI inconsistent was in haar argumentatie. Appellante wijst erop dat bij de eerste indiening van opdracht 'Task 7' werd aangegeven dat haar bronvermelding niet correct was. Bij de herkansing heeft zij dit gecorrigeerd en de citatiestijl aangepast. Tijdens het daaropvolgende overleg stelde verweerder echter dat appellante plagiaat zou hebben gepleegd in zowel het essay als een specifieke paragraaf. Appellante merkt op dat in de AI-detectietool de gebruikte citaten niet als verdacht waren gemarkeerd. Toen appellante tijdens het gesprek aangaf dat haar essay geen plagiaat bevatte, wijzigde verweerder haar standpunt en stelde vervolgens dat juist de citaten plagiaat zouden bevatten. Vervolgens werd opnieuw van standpunt gewisseld en werd verklaard dat het gehele essay plagiaat zou bevatten. Appellante acht deze opeenvolgende wijzigingen in de argumentatie van verweerder onduidelijk en innerlijk tegenstrijdig, en stelt dat hierdoor sprake is van een inconsistent en onbetrouwbaar beoordelingsproces. Appellante voegt toe dat zij destijds geen beroep heeft ingesteld tegen de eerste formele waarschuwing die zij ontving naar aanleiding van de plagiaatmelding in de groepsopdracht. Zij verklaart dat zij ervoor heeft gekozen geen verdere stappen te ondernemen, omdat zij de situatie niet wilde laten escaleren. Appellante stelt dat zij in de tweede kwestie geen gebruik heeft gemaakt van AI, en ging er derhalve vanuit dat deze nieuwe zaak geen verdere repercussies voor haar zou hebben. Zij geeft aan inmiddels te begrijpen dat het niet aanvechten van de eerdere sanctie heeft bijgedragen aan de zwaarte van de huidige maatregel die haar is opgelegd. Gelet hierop verzoekt appellante het CBE om beide opgelegde sancties opnieuw te overwegen.
14. Verweerder voert aan dat bij het opleggen van de sanctie rekening is gehouden met de persoonlijke omstandigheden van appellante. Verweerder wijst erop dat er binnen hetzelfde vak sprake was van een tweede melding van fraude met betrekking tot appellante. Dit acht verweerder een voldoende grond om een aanvullende sanctie op te leggen. Volgens verweerder geldt als uitgangspunt dat bij enige vorm van fraude het gehele tentamen ongeldig kan worden verklaard. In gevallen waarin verzwarende omstandigheden aanwezig zijn, zoals recidive of de ernst van de fraude, kan dit leiden tot een zwaardere sanctie. In dit geval heeft dat geleid tot uitsluiting van deelname aan de eerste kans van het betreffende vak in het volgende academisch jaar.

Verweerder benadrukt dat het onjuist is dat appellante het vak in zijn geheel niet zou kunnen herkansen. Verweerder benoemt dat appellante de mogelijkheid behoudt om het vak in het daaropvolgende academisch jaar alsnog met succes af te ronden. Daarnaast merkt verweerder op dat het niet langer mogelijk is om de eerste formele waarschuwing aan te vechten, aangezien de daarvoor geldende beroepstermijn van zes weken inmiddels is verstreken.

15. Het CBE vraagt aan verweerder op basis van welke concrete feiten buiten redelijke twijfel is vastgesteld dat appellante zich in het tweede geval schuldig heeft gemaakt aan fraude. Verweerder verwijst in dat verband naar het eerder ingediende verweerschrift. Samenvattend stelt verweerder dat twee verschillende AI-detectietools een hoog percentage AI-gebruik in de ingediende opdracht hebben vastgesteld. Daarnaast had appellante niet bestaande bronnen gebruikt. Toen appellante hierover werd bevraagd tijdens het gesprek met verweerder, kon zij deze bronnen niet toelichten of verifiëren. Volgens verweerder wijst dit op plagiaat, dan wel op het gebruik van door AI gegenereerde ("gehallucineerde") bronnen. Verweerder benadrukt dat het hier niet gaat om enkele spel- of typfouten, maar om volledig fictieve bronvermeldingen, hetgeen door verweerder is geverifieerd. Desgevraagd verklaart verweerder dat zij nooit uitsluitend afgaat op de resultaten van AI-detectietools. Als de AI-tools een hoge score boven de drempelwaarde van 20% aangeven, wordt dit als (sterke) aanwijzing gezien dat mogelijk fraude is gepleegd. Er wordt altijd aanvullend gezocht naar andere aanwijzingen die wijzen op mogelijke fraude, alvorens tot een sanctie wordt overgegaan. In dit concrete geval betreffen de andere aanwijzingen het verwijzen naar bronnen die niet bestaan en het gebruikmaken van een zinsnede met openstaande teksthaakjes die niet verder zijn ingevuld. Het CBE verzoekt vervolgens appellante om inhoudelijk te reageren op de toelichting van verweerder ten aanzien van de vastgestelde feiten en de onderbouwing daarvan. Appellante verklaart dat de door haar gebruikte bronnen in het essay voortkomen uit de groepsopdracht die zij samen met medestudenten heeft opgesteld. Toen het CBE haar vroeg hoe het mogelijk is dat bepaalde citaten niet terug te vinden zijn binnen de academische literatuur, antwoordde appellante dat zij deze citaten heeft overgenomen uit het Google Docs-document waarin de groepsopdracht werd uitgewerkt. Appellante benadrukt dat zij hoofdzakelijk gebruik heeft gemaakt van citaten die zij zelf heeft toegevoegd binnen dat document. Het CBE stelt een aanvullende vraag met betrekking tot een van de door appellante opgevoerde bronnen, waarin teksthaakjes stonden vermeld die aangaven dat er nog informatie ingevuld diende te worden. Het CBE vraagt appellante hoe het mogelijk is dat een dergelijke tekst bij de teksthaakjes is verschenen. Appellante verklaart dat zij waarschijnlijk is vergeten de tekst verder aan te vullen. Zij geeft aan dat zij, mede vanwege de werkdruk en het feit dat zij meerdere opdrachten tegelijkertijd moest herkansen, over het hoofd heeft gezien om de betreffende bronvermelding correct af te ronden.

BEOORDELING

16. Alvorens over te gaan tot voornoemde toetsing, stelt het CBE vast dat het bestreden besluit is genomen op 16 mei 2025, te weten: het opleggen van een sanctie als gevolg van geconstateerde fraude bij het vak Introduction to Law and Legal Reasoning (SLC1001), bestaande uit het ongeldig verklaren van het tentamen, het opleggen van een officiële waarschuwing en het uitsluiten van appellante van de eerstvolgende tentamenkans voor dit vak. Het beroepschrift is derhalve tijdig ingediend.

Voorts constateert het CBE dat voldoende belang aanwezig is voor het behandelen van het voorliggende beroep.

17. Uit artikel 7.12b, tweede lid, van de WHW volgt dat de examencommissie – indien een student fraudeert – de betrokkene het recht kan ontnemen één of meer door de examencommissie aan te

wijzen tentamens of examens af te leggen, gedurende een door de examencommissie te bepalen termijn van ten hoogste één jaar. Bij ernstige fraude kan het instellingsbestuur op voorstel van de examencommissie de inschrijving voor de opleiding van de betrokkene definitief beëindigen. Ingevolge het derde lid stelt de examencommissie regels vast over de uitvoering van de taken en bevoegdheden bedoeld in het tweede lid, en over de maatregelen die zij in dat verband kan nemen.

18. Artikel 29, eerste en tweede lid, van de Onderwijs- en Examenregeling governing the revised bachelor programme European Law School (hierna: OER) is het fraudebegrip (vertaald) gedefinieerd als een gedraging of nalaten door een student waardoor het onmogelijk is diens kennis, begrip en vaardigheden geheel of gedeeltelijk te beoordelen. Artikel 29, zesde lid, van de OER bepaalt dat in de R&A nadere regels zijn vastgelegd in dit kader.

Aan de opdracht(en) van artikel 7.12b, derde lid, van de WHW en artikel 29, zesde lid, van de OER, heeft de examencommissie uitvoering gegeven in de R&A. In artikel 12 juncto artikel 15 van de geldende R&A worden voornoemd WHW-artikel en OER-artikel nader uitgewerkt.

In het eerste lid van artikel 12, onder a, van de R&A is de definitie van fraude uiteengezet. Fraude volgens deze definitie houdt (vertaald) in: een gedraging van de student die een gedegen beoordeling van diens kennis en vaardigheden verhindert. Ingevolge hetgeen onderaan is geregeld in dit artikel kan (vertaald) van fraude worden gesproken indien de student gebruik heeft gemaakt van generatieve AI (e.g. Chat GPT etc.), tenzij het gebruik en de verantwoording hiervan expliciet is toegestaan.

Volgens recente jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft de examencommissie de taak om op objectieve en deskundige wijze vast te stellen of een student voldoet aan de voorwaarden die in de onderwijs- en examenregeling worden gesteld over kennis, inzicht en vaardigheden die nodig zijn voor het verkrijgen van een graad als bedoeld in artikel 7.10a van de WhW. Het opleggen van sancties bij fraude heeft tot doel te bewerkstelligen dat een student daadwerkelijk die kennis en vaardigheden opdoet en dat de student voldoet aan de specifieke gedragsnormen die hij of zij geacht wordt als professional te ontwikkelen binnen het curriculum van de opleiding. De gestelde regels hebben naar hun aard een vormend en opvoedend karakter en de sancties op overtredingen van die regels hebben daarmee ook een pedagogisch en disciplinair karakter en zijn zodoende herstellend van aard (ECLI:NL:RVS:2025:1831, r.o. 10).

De Afdeling wijst er op dat, gelet op het uniform overtreddersbegrip, ook voor herstelsancties geldt dat buiten redelijke twijfel vast moet komen te staan dat de student heeft gefraudeerd (ECLI:NL:RVS:2023:2067, r.o. 7.3) (ECLI:NL:RVS:2025:1831, r.o. 11.3).

De Afdeling benadrukt daarnaast dat het besluit om een student een herstelsanctie op te leggen moet voldoen aan de eisen die de Algemene wet bestuursrecht en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur daaraan stellen. In het bijzonder dient getoetst te worden aan het zorgvuldigheidsbeginsel, het motiveringsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel (ECLI:NL:RVS:2025:1831, r.o. 11.1).

Het zorgvuldigheidsbeginsel verplicht de examencommissie om voorafgaand aan de beslissing alle feiten en gegevens over de gedraging die aanleiding geeft tot het opleggen van een sanctie en de betrokken belangen te vergaren. Hierbij is ook van belang dat de student die informatie tijdig ontvangt, zodat hij daarop kan reageren. Het motiveringsbeginsel verplicht de examencommissie om kenbaar te maken welke regel is overtreden en te specificeren en te omschrijven hoe de student de overtreding heeft begaan. Het moet voor de student duidelijk zijn waarom de sanctie

wordt opgelegd. Het is hierbij aan de examencommissie om te onderbouwen dat een student de regels heeft overtreden (ECLI:NL:RVS:2025:1831, r.o. 11.1). In het kader van het evenredigheidsbeginsel moet de examencommissie meewegen dat een beslissing op grond van artikel 7.12b, tweede lid, van de WHW, een voor de student belastend besluit is. Naarmate de nadelige gevolgen van de opgelegde sanctie zwaarder zijn voor de student, zal de toetsing aan het evenredigheidsbeginsel intensiever moeten zijn (ECLI:NL:RVS:2022:285, r.o. 7.9-7.10) (ECLI:NL:RVS:2025:1831, r.o. 11.2).

19. Het CBE ziet zich voor de vraag gesteld of de feiten en omstandigheden zoals deze voorliggen de conclusie kunnen dragen dat buiten redelijke twijfel is komen vast te staan dat appellante heeft gefraudeerd. Die vraag beantwoordt het CBE bevestigend. Het CBE stelt vast dat twee onafhankelijke detectietools met hoge waarschijnlijkheid hebben aangetoond dat het ingediende werk door AI is gegenereerd. De ene tool gaf een waarschijnlijkheid van circa 70% aan, de andere van meer dan 80%, beide scores liggen substantieel boven de gehanteerde betrouwbaarheidsgrens van 20% en de foutmarge van 1%. Daarnaast bevatte het ingediende werk verwijzingen naar bronnen die niet bestaan. Appellante was tijdens het gesprek met verweerder ook niet in staat deze bronnen te overleggen, waarmee de mogelijkheid van eenvoudige schrijffouten als verklaring wordt uitgesloten. Appellante heeft ook geen andere aannemelijke verklaring gegeven voor deze onjuistheden. Voorts bevatte de tekst een zinsnede met openstaande teksthakjes ("Smith J, 'Title of Article' (2023) 120(4) Land Use Policy 150-165 (Replace with accurate details if available)"), waarvoor eveneens geen plausibele toelichting is gegeven. Dat het uitsluitend gaat om slordigheden, acht het CBE niet aannemelijk. Het CBE vindt dat de zinsnede "Replace with accurate details if available" het aannemelijk maakt dat de tekst niet (volledig) door appelante is opgesteld. Op grond hiervan concludeert het CBE dat appellante heeft gehandeld in strijd met artikel 12, eerste en tweede lid, van de R&A. Op basis van artikel 15, eerste lid, onder a, van de R&A is verweerder in geval van vastgestelde fraude gehouden de standaardsanctie op te leggen. Voorts bepaalt artikel 15, tweede lid, dat de examencommissie, in aanvulling op de in het eerste lid genoemde standaardsanctie, kan besluiten één of meer nadere sancties op te leggen, indien de gedragingen en/of de omstandigheden daartoe aanleiding geven. In dit verband merkt het derde lid, onder c, van genoemd artikel recidive expliciet aan als een omstandigheid die een aanvullende sanctie kan rechtvaardigen. Deze sanctie omvat de ongeldigverklaring van het tentamen, het uitspreken van een formele waarschuwing, alsmede uitsluiting van appellante van de eerstvolgende tentamenmogelijkheid voor het betreffende vak.
20. Daarnaast is het CBE van oordeel dat verweerder haar besluit voldoende heeft gemotiveerd. Uit de dossierstukken en het verhandelde ter zitting -zoals hierboven beschreven - blijkt onder andere dat aan appellante is uitgelegd welke aanknopingspunten (scores AI-detectietools, ontbreken van bewijs dat bepaalde bronnen zouden bestaan en het nog aanwezig zijn van een invulscherf) er zijn om in redelijkheid fraude vast te stellen en waarom zij wegens het in korte tijd recidiveren een zwaardere sanctie aan appellante heeft opgelegd.
21. Kijkend naar de dossierstukken en het verhandelde ter zitting, is het CBE daarnaast van oordeel dat het besluit van verweerder op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen en niet is afgeweken van de voorgeschreven procedure. Er heeft een onderzoek plaatsgevonden naar aanleiding van hetgeen de AI-detectietools hadden gedetecteerd. Daarnaast is een gesprek gevoerd met appellante waarin zij de gelegenheid heeft gekregen de vragen van de examencommissie te beantwoorden. Appellante is er echter niet in geslaagd bronnen waarnaar werd verwezen in haar Essay te overleggen dan wel een verklaring te geven voor de tekst "Replace with accurate details if available" bij de openstaande teksthakjes.

22. Voorts is het CBE van oordeel dat het besluit niet in strijd is met het evenredigheidsbeginsel. Het CBE acht het niet onredelijk dat het belang van borgen van de kwaliteit van de organisatie en het een halt toeroepen van fraude zwaarder weegt dan het belang van appellante om het vak nu te halen. Daarbij betreft het CBE ook dat enig nadeel dat wordt ervaren door appellante (in casu ongeldig verklaren huidige kans, een formele aantekening in het dossier en uitsluiting eerstvolgende kans) inherent is aan het opleggen van een sanctie. Het CBE concludeert dat de opgelegde sanctie niet maakt dat appellante het vak volgend academisch jaar niet zou kunnen afronden. Er geldt namelijk alleen een uitsluiting voor de eerste kans, aan de herkansing mag zij volgend academisch jaar wel meedoen.
23. Het CBE is verder van oordeel dat verweerder tevens zorgvuldig heeft gemotiveerd waarom een zwaardere sanctie in casu op zijn plaats is. Omdat appellante al eenmaal eerder een sanctie heeft gekregen wegens fraude, hetgeen tweemaal fraude in een tijdsbestek van enkele maanden oplevert, acht het CBE het niet onredelijk dat verweerder conform het genoemde in artikel 15, tweede lid van de R&A een zwaardere sanctie heeft opgelegd.

Ook hetgeen appellante anderszins heeft aangevoerd, brengt het CBE niet tot een ander oordeel.

Nu het CBE niet is gebleken van overige feiten of omstandigheden die kunnen leiden tot gegrondheid van het beroep, oordeelt zij als hieronder aangegeven.

UITSpraak

Het College van Beroep voor de Examens beslist op grond van artikel 7.61 WHW als volgt.

Het college:

- I. verklaart het beroep van appellante ongegrond en
- II. zendt afschrift van deze uitspraak aan partijen.

Aldus besloten door het College van Beroep voor de Examens, bestaande uit:

- [redacted] voorzitter,
- [redacted] en
- [redacted], leden

In aanwezigheid van [redacted], secretaris, in vergadering bijeen tijdens de mondelinge hoorzitting op 14 juli 2025 en tijdens de schriftelijke beraadslagingsronde op 6 augustus 2025.

Het College van Beroep
voor de Examens,

de secretaris,

[redacted]

de voorzitter,

[redacted]

Voor eensluidend afschrift,

[redacted]

c.c. - partijen

Tegen een beslissing van het College van Beroep voor de Examens kan door een betrokkene binnen 6 weken na verzending van deze beslissing beroep ingesteld worden bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.

Gelieve daarbij uw naam, adres, telefoonnummer en e-mailadres te vermelden.

Het griffierecht van bedraagt 53 Euro.

Voor meer informatie zie www.raadvanstate.nl/studentenzaken